

GEORGE BERA ARADEANU

JOC DE OGLINZI

Eubeea, 2000

ARE TATA UN BĂIAT

Clopoțel, obraz de lapte,
Păr codalb și inelat,
De trei ani și jumătate,
Are tata un băiat !

El pe “A”, pe “O” îi scrie,
Dolofani și jucăuși,
Cu creionul pe hârtie,
Parcă sunt doi purceluși!

Marea noastră bucurie,
Peste ani încă vreo trei,
Parcă-l văd, frumos, cum scrie,
Când va fi școlar Andrei !

IONUȚ

... Ionuț, Chică-Gălbuie,
E viteaz cum altul nu e ;
Balaurul, ticălosul,
Și pe Spânul, mincinosul,
Uite-așa, o să-i străpungă,
Cu sabia lui cea lungă...

Râd cu ochii de mărgică,
Doi copii, râd de se strică

De Ionuț, când el se duce
Zmeului să-i pună cruce;
Fiindcă zmeul e-o ulcică,
Într-un par la nenea Gică...

DORMI

La geamuri, Făt-Frumos
Teiul tău este!
Cu chipul luminos,
Ca în poveste !

Adormi, copilule
Cu ochi ca marea !
Din toate cărțile,
Din toată zarea.

Aluncând ușor,
Până la tine,
Chiar Zâna-Zorilor
Pe-o rază vine !

Ferindu-te de rău,
De lumi viclene,
Veghează somnul tău,
Lăsat sub gene...

PE CĂLUȘEI

Încă o dată și încă o dată,
În călușei, hai, roată-roată !

Pe cai focoși zburăm ca vântul,
Se învârtește și pământul !

— Hai, bunicuțule, încă o dată,
Cu telegarii ca la armată !

— Încă o dată ! Hai, dragii mei !
Cu veselie, pe călușei !

CURCUBEUL

Arcuite fire,
În șapte culori,
Curcubeu este,
Coardă printre nori !

Cine sare coarda
Pe sub curcubeu ?
Îngerii zglobii,
Ori vreun scarabeu ?

— Păi, sunt eu, *Lumina*
Soarelui de foc,
Am alungat ploaia,
Să ieșiți la joc !

DE-A TRENUL

Patru scaune pătrate,
Le punem în șir pe toate :
— Gata-i trenul ? — Gata ! Gata !
— Nene, unde pleacă fata ?

— Fata ? Pleacă după soare,
La Mangalia, la mare,
Unde-și ia și frățiorul,
Să n-o prindă cumva dorul !

— Uuuu ! Vedeți că se poate ?
Merge trenul ca pe roate !
Am ajuns în prima gară,
Urcă cineva ? Coboară ?

CIREȘUL

Tot cireșul e spuzit,
De mărunte, albe, stele ;
Șapte ramuri subțirele,
Înflorit-au, înflorit...

La geam, Oana și Andrei,
Cum privesc printre perdele,
Parcă-s două rămurele,
De cireș cu flori și ei...

DE LA ETAJUL OPT

Noi, de la etajul opt,
Zărim tot orașul, tot ;
Străzi, alei cu trandafiri,
Mângâiate de zefiri,
Și castani și tei voinici
Se înșiră până-aici...

Vin în zbor până la noi,
Rândunici, vin pițigoi,
Ba și-un fluture zglobiu,
Zboară-n cerul siniliu,
Și chiar cucul cântă-acum,
Într-un plop de peste drum.

CA ÎN POVESTE

Căluțul zvăpăiat, de lemn,
Are un ciucure alb, semn ;
Ca în povești, pe Făt-Frumos,
Mă poartă-n șaua lui, focos.

Și câți balauri ies la drum
Arșice-i fac, și praf, și scrum ;
Îi cert, că-i rău, și iar îl bat,
Pe Zmeul-Zmeilor turbat,

Doar sunt un băiețel voinic,
Și nu-mi e frică de nimic,

Chiar, dacă, printre prichindei,
Îmi numeri anii doar vreo trei.

PRIMĂVARA

Doar înfrunzit ramuri,
Mângâiate de vânt
Și flori — porțelanuri
Și, în cuibușoare, cânt...

Prin ierburi crude,
Sunt găzulițe mii,
Iar zarea-i o mătase
Din raze aurii...

Mari fluturi, ori albine,
Se duc și vin, în zbor,
E cald, e primăvară,
Cu timp înnoitor...

CU CEI MAI BUNI VECINI AI MEI

Cu cei mai buni vecini ai mei,
Gheorghița, Sanda și Andrei,
Mă joc frumos, mai cânt, mai țip,

Tai lungi tunele prin nisip,
Și trenurile trec de zor,
Depart, înspre gara lor !

Clădesc hangare de carton,
Mai sar într-un picior șotron,
Cu cei mai buni vecini ai mei,
La fel, ca mine, mititei ;
Dar ascultându-i pe părinți,
— Suntem cuminți ! Suntem cuminți !

RITĂ – VEVERIȚA

— Coadă lungă și stufoasă,
— Veveriță – Riță,
Unde ai plecat de-acasă ?
O-ntreabă, Gheorghită.

— Mă grăbesc, la grădiniță !
Răspunde negruța :
— Că-mi dă nucă și halviță,
O fată, Petruța !

Știi, am pus ceasul să sune,
Că sunt somnoroasă ;
Dar, visam, că strâng alune,
Pe-aici, lângă casă !

.....

— Țâști ! s-a dus, din creangă-n creangă,
Veverița – Rița :
— Unde e? S-a dus ! Aleargă !
C-așteaptă fetița !

RÂMA

Se întinde – praștie ;
Se adună – așchie ;
Mult se zvârcolește,
De-o prinzi între dește.

— Ce-o mai fi și asta ?
Tot întreabă, Nasta.
— Asta ? Ce să fie ?!
Răspunde Ilie.

— Asta ? E o râmă !
Pământul fărâmă !
Carne e, nu-i gumă !
Apoi, spune-n glumă :

— O prinzi de un ac,
Te duci la un lac,
Și, de ești dibaci,
Chiar pescar te faci !

LA CIREȘ

Ramuri își apleacă,
Cireșul voinic,
N-ajunge băiatul,
Fiindcă e prea mic.

— Sâc ! tu n-ai cireșe !
— Sâc ! Sâc ! Tu nu ai !
Îl tot necăjește,
Un copil bălai.

Bunicul aude,
Înțelept și bun,
Zice : — Hai, cu tata,
Să îți dea căpșuni !

Roșii, mari, gustoase,
Îndulcite-un pic,
Mănâncă băiatul,
Dacă e prea mic.

PUI DE BRAD

Pui de brad, pe un colnic,
În pădurea cu povești,
'Nalt de-o șchioapă și un pic,
Arătos ca mine crești !

Pui de ebrad, mândru puiut,

Mult aş da să te cuprind,
Drăgăstos lângă pătuţ,
Toată seara de colind !

Iar, să vină Moş Crăciun,
Cu un sac de jucării
şi să fie anul bun,
Plin de rod şi bucurii !

LA FEREASTRA CU MUŞCATE

Ca o floare,
La fereastră,
Stă, cuminte,
Fata noastră.

Şi cum este,
Zâmbitoare,
N-o deosebeşti
De-o floare...

M-aş mira,
Pe înserate,
Fluturii,
Să nu-se-arate,

La fereastră
Cu muşcate...

AM SĂ FIU ȘCOLAR

Am să fiu școlar,
Cu cărți, cu caiete
Și-am să-nvăț și eu
Ca tine, băiete !

Astăzi doar mă joc,
Nu râde, nu-i șagă !
Peste doi-trei ani,
Mintea se dezleagă !

DUNĂRE CU PLAI DE SOARE

Dunăre cu plai de soare,
Sunt copilul tău cel mic.
Cu ochi de mărgăritare,
Care-am mai crescut un pic !

Dulce, veselă grădină,
Înmiresmată cu flori,
Ești scăldată de lumina
Falnicului tricolor !

Eu te cânt, cum mă învață,
Răbdătoare, mama mea ;
Plin de dragoste de viață
Și de oameni cum e ea !

TUFĂNICĂ

Tata ne-a adus aseară,
Din pădurea de tufani,
Un ieduț de căprioară,
Speriat, flămând, orfan...

Drept în frunte are-o stea,
Ochii umezi, negru botul ;
I-am dat lapte cald să bea
Și l-am strâns la piept cu totul...

— Dumnealui e Tufănică !
Și-o să-l creștem noi ! a spus
Tata, căci fără mămică,
L-a găsit pe grui în sus !

— O să-l creștem noi ? Ce bine !
Și pe mine cât noroc !
Acum iarna dacă vine,
Am cu cine să mă joc !

LÂNGĂ APA OLTULUI

Deasă-i oastea codrului,
Lângă apa Oltului ;
Fagi înalți, stejari și ulmi,
Urcă până sus pe culmi...

Fii de harnici țapinari,
Trecem noi pe sub stejari,

Veseli, șugubăți, voinici,
Ca-n poveștea cu pitici...

Albă ca Zăpada, pare,
Tânăra educatoare,
Când ne-adună-n jurul ei,
Zvăpăiați și prichindei...

SPRE SUTE DE DUMBRĂVI

Flori viscolind ca o ninsoare,
Din crengi de vișini se desprind ;
Spre sub de dumbrăvi cu soare,
Zboară albinele zorind...

Prin ramurile înflorite,
Sunt pițigoi, sunt pitulici :
— Pe unde ați stat pitulite,
De unde v-ați întors aici ?

În iarba verde de mătasă,
Zărit-am urme de conduri :
Cred c-a trecut în zori, frumoasă,
Stăpâna marilor păduri !

LA OLT

Curge Oltul de argint,
Duce crapi, aduce lini,
Strălucire de iazmint,
Scapără în joc lumini ;
Valul jucăuș de-argint,
Mă îndeamnă să mă alint !

Cu tăticul sunt la Olt
Și fac plaje la nisip,
Dar nu mă prăjesc de tot ;
Despuiat cum sunt, în slip,
Lângă malul 'nalt, în Olt,
Mă învață să înot !

Printre spice de mohor,
Stau, pândesc, neapărat,
Cu undița cu mosor,
Poate prind vreun peștișor ;
Să-l văd pe Crap Împărat,
Dacă e de-adevărat !

CEASUL

Bate, ceasul, bate :
— Tic-tac-tic-tac-tic...
A sunat la șapte,
Dar mai stau un pic !

— Scoală-te, fetiță,
Pune-ți lenea-n cui !
Hai, la gradiniță !
Zice dumnealui !

— Sunt o somnoroasă !
— Tic-tac-tic-tac-tic...
— Ceasul nu mă lasă
— Și-aș mai sta un pic !

LIBELULA

Trece-n zbor o libelulă,
(Un fel de elicopter ;)
Negreșit, e vreo patrulă :
— Zâzzz ! Se duce pe sub cer !

S-a oprit în cercetare,
Pe o tufă de scaieți
Și-apoi, zboară iar, spre soare :
— Prindeți-o, dacă puteți !

MĂRȚIȘOR

— Hei, bucurie, strop de suflet blând,
Din nou te-ngâni cu murmur de izvor
Și fiecare ghiocel plăpând,
Il dau măicuței mele mărțișor !

HUȚA ! ... HUȚA !

— Huța !... Huța !... sub gutui,
O fată și-un băiețel,
Într-un joc cum altul nu-i,
Călăresc un scăunel,
(Leagănul bunicului.)

Zvrr ! în sus și, zvrr ! în jos,
Sunt ca două rândunici ;
Veseli și gălăgioși :
— Uite-i ici ! Ba, nu-s aici !
Doi luceferi, feți frumoși...

ÎN GRĂDINĂ

Sub fire lungi de ierburi verzi,
Se învârtește – titirez –
O găză cu aripi de pluș,
Rudă cu Domnul Cărăbuș...

Sorb însetatele furnici,
Boabe de rouă pe arnici,
Apoi se duc în treaba lor
Și harnice muncesc cu spor...

Sub ciupercuțe albe, mici,
La mese stau bătrâni pitici
Și scriu mulțime de povești,
Tu zi de zi să le citești...

MAMA

Din câte mame sunt pe lume,
Cea mai frumoasă-i mama mea !
Ea mi-a dar viață, mi-a dat nume
Și ochii mari de peruzea !

Să cânt, să număr, mă învață,
Să spun povești și poezii !
Mă pregătește pentru viață.
Clipă de clipă, zi de zi !

SĂ ZIDESC, VREAU !

Oană, vezi că mă grăbesc,
Dă-mi mai repede unealta !
Să zidesc vreau, să zidesc !
Casă mare cum nu-i alta !

Și-un acoperiș să-i pun,
Casei jocului și glumii,
Basme, jucării, să-adun,
Pentru toți copiii lumii !

DOUĂ VIORELE

— Fantezii albastre,
Iată, viorele !
Seamănă cu ochii
Surioarei mele !

Luminând mirate,
Floare lângă floare,
De candoare pline,
Se rotesc spre soare !

Scăpărând albastre,
Două viorele,
Am cules de ziua
Surioarei mele.

ZÂNA IERBURILOR

Ești Zâna Ierburilor — iată,
Cum te-au cuprins în hora lor ;
Îți împletesc frumoasă fată,
Cunună de albastre flori.

S-o poți pe cap ca orice zână,
De patru ani și zece luni,
Când megi cu visele de mână,
Printre copii ca tine, buni...

DE DOR, UN GÂND

Dragii mei bunici,
Mi-e dor de pădure,
De cuci, de pitulici,
De zmeură și mure...

De-un cerb încoronat,
Pe-un mal de Olt, departe,
Cum este arătat
La mine într-o carte...

LA MARE

De dimineață, jucăuși,
Peste întinderea de ape,
Vin albatroși, vin pescăruși,
Tot mai aproape, mai aproape

Și-un cântec fără de sfârșit,
E-n fiecare val al mării,
Sub cer de vară însorit !
Spre largul și albastrul zării...

ÎN GHETELE TATEI

Cu ghetetele tatei în picioare,
Mi s-a părut că am crescut mai mare !

Ce mai ghetete grele ! Uf, ce ghetete grele !
Zău, surioară, am obosit, mergând cu ele !

Am să mai aştept un pic... încă un pic !
Să fiu mai mare, să fiu mai voinic !

Dar până-atunci, gata, m-am descălţat
Şi fuga-fuguţa trag la somn, în pat !

Când mă trezesc o iau de la-nceput,
Să văd cât de mare am crescut ?!

BAUU !

Ne jucăm, timp e de-ajuns,
Ne jucăm de-a v-aţi ascuns,
Cu bunicul şi-un motan :
(Chiar Motanul Năzdrăvan !!!)

— Tu te faci ! — Ba, tu ! — Ba, tu !
— Bunicu-i la rând acu !
Stă, bunicul, şugubăţ,
Se ascund cei doi nepoţi.

Şi-acum, râd după-o perdea,
Ochişori de peruzea

Și doi ochi de noapte plini :

— Unde-s ? Or fi prin vecini ?!
Sau mi s-au vârât pe-aici,
Dragii, moșului, voinici ?!

LA VIE

Ieri am fost la vie
Cu unchiul Ilie ;
Am cules vreo trei
Ciorchini mari și grei,
Cu dulceață-n ei !

Numai razachie,
Mi-a dat nea Ilie ;
În boabe cărnose,
Rotunde, lucioase,
— Ce struguri gustoși !

HĂRNICUȚA

Violet de liliac,
Am pus fir de ață-n ac
Și brodez, încetișor,
Florile de pe ulcior.

Cu fir verde mătăsos,
Astăzi țeș ușor, frumos,

Frunze, ierburi și tulpini,
Cum sunt vara prin grădini.

Tot împung, nu prea am spor
Și nici ață pe mosor.
— Poate-mi împrumuți vreun fir,
Roșu, pentr-un trandafir ?!

COCOȘUL

Cocoșul *Creastă Roșie*,
Fără îndoială,
Nu-i știe pe “O” și “E”,
Că nu merge la școală !

Printre ierburi răsfirate,
Strigă pintenatul,
Sub un măr printre moțate,
De trezește satul !

— Cucurigu !... Cucurigu !
Altceva nu știe !
Răstura-l-aș cu cârligul,
Jos în ierbărie !

Vreun om rău să mi-l înșface
Să se ducă... dura !
Că tot strigă, nu mai tace,
Obrăznicătura !

CA LA CIRC

E circ la noi în casă,
Păpușile stau roată
Iar fata e-o ghidușă
De joc preocupată.

Fram ursul–jucărie,
Artist fără pereche,
Cu-o mică pălărie,
Pusă cam pe-o ureche,

Precum la *Circul Mare*,
Merge pe-o bicicletă
Și suflă tare-tare,
Cât poate în trompetă...

Urmează arlechinul,
Azi dansator pe sârmă –
Și, Popey Marinarul
Cu pipa lui, la urmă...

Încheie caravana,
Un șir de elefanți,
Dresați de Mariana,
Trupeși, isteți, pedanți...

Pe mâine seară-i plata,
O ciocolată mare ;
Acum, cuminte fata,
Se duce la culcare...

SUS LA MUNTE, ÎNTR-O SEARĂ

Sus la munte, într-o seară,
Un micuț bondar
Căuta printre tufișuri,
Cu un felinar.

— Tu ești paznicul de noapte ?

— Eeu ? Sunt Licurici !

— Caut doi copii de-o șchioapă,
Ce-au trecut pe-aici !

— Daaa ? Noi suntem, vezi prea bine,

Căutăm de zor,
Un pitic cu o chitară !
Spune Petrișor.

— Un pitic ? Poate-n poveste !

Căci p-aici, copii,
Cântăreț eu știu că este,
Vărul meu, Cri-Cri !

E-un artist fără preche !

Cât vara e-n toi,
El cu cobza lui străveche,
Cântă pentru noi !

FLUTURELE

Ca o frunză colorată,
Sub cer siniliu,
Fluturile se arată,
Galben-auriu.

Hai, să-i desenăm o floare,
(Vreun aprins bujor)
Să vedem, mai pleacă, oare,
De la noi în zbor ?

CERCEI DE FLOARE

Copila noastră,
Se minunează ;
Lângă fereastră,
Gândul cutează...

Ramul atinge,
Mâna ei mică,
Cu aur ninge
Și-un pic i-e frică...

— Cercei de soare !
Strigă, mirată :
— Cercei de floare !
Frumoși sunt tată !

— Cercei de floare ?

Culege-i fată !

MARINARI

Dintr-un petic de hârtie,
Am lăsat pe valuri mici,
O corabie-argintie :
— Până-acolo... până-aici...

— Sus, ancora ! Plecăm copii !
Să ne avântăm în larg !
Roșu, galben și albastru,
E drapelul la catarg !

CIREȘILE

— În pomul mic de la fereastră,
Pe-un ram subțire, uite, sunt trei
Cireșe coape, mari, alelei !
Cum le împarți, fetița noastră ?

— Păi, una o mănânc îndată !
Iar două, fiindcă sunt pereche,
Le-atârî și eu după-o ureche,
Cercel de foc ca orice fată !

ALBINUȚA

Eu sunt o albinuță,
Din floare-n floare zbor,
Adun polen, dar mierea
O dau copiilor !

Priveam și eu la tine,
Prin geamul larg deschis,
Crezând ca ești o floare,
Cu ochii plini de vis !

Nu te feri de mine,
Ca n-o să-ți fac vreun rău ;
Mă odihnesc o clipă
Și, plec spre stupul meu !

FULG DE NEA

De barba Vântului,
M-am agățat
Și-n zborul său hai-hui,
Am înghețat !

Prinde-mă ! Prinde-mă !
Sunt *Fulg de nea* !
Ușor, cuprinde-mă
Fetița mea !

Copil ca tine sunt,
Colind, reviu,

În cer și pe pământ,
Mă joc cum știu !

O picătură-s eu,
De apă, vezi ?
Sunt strop de curcubeu,
În ochii verzi !

POVESTE CU TOM ȘI JERRY

Pe cărarea de la vie,
Șoricelul – un netot –
Dintr-un bob de razachie,
A băut nectarul tot !

L-a băut ? Vezi ? Ce prostie !
El pe loc s-a îmbătat
Și, cuprins de “vitejie”,
Către lume a strigat :

— Unde e acum motanul
Tom, cu gheare de oțel ?
Prea face pe năzdrăvanul,
Prea se și încrede-n el ?

.....

Ce-o fi fost când mititelul
S-a-ntâlnit cu-acel cotoi ?
Nu mai știu, dar, șoricelul
Nu mai stă demult la noi.

CÂND DOR ÎMI ESTE DE BUNICI

Când dor îmi este de bunici
Și de păduri cu brazi-viori,
Ascult la geamuri rândunici
Ce se întorc la cuibul lor
Și povestesc puilor mici...

În ușă, pe al casei prag,
Eu trilurile le îngân,
Cu fluierul din lemn de fag;
Vă cânt ca oricare român,
De viață lungă și de drag...

O PĂSĂRICĂ

O păsărică,
Plângea la geam !
De frig ?
De frică ?

Plângea, duios,
Vântul nebun,
Îi răsturnase,
Cuibul pe jos !

Într-un loc ferit,
De vântul rău,
Cuibul a pitit,

Frățiorul meu !

Poate mâine-n zori,
Vom auzi,
Triluri mici-zglobii,
Dragii puișori !

NENEA GICĂ

Nea Gică, olarul cântă,
El pământ galben frământă ;
Mai învârte și de-o roată,
O dată și încă o dată...

Și-așezate sub polată,
Mândre oale se arată ;
Chiar și-un urs și-o veveriță,
Pentru fata cu fundiță...

A făcut vreo trei ulcioare,
Două mierle cântătoare
Un cuc și o turturică
Că e meșter bun nea Gică.

Eu aștept cu-nfrigare,
Poate vor cerca să zboare ;
Într-un tei cu frunze late,
Știu mici cuiburi pentru toate...

VARZA

Ger, grădina e pustie,
E zăpadă alb-covor ;
Albă varza dolofană
Tremură, într-un picior.

Opt cămăși are-mbrăcate
Și tot dărdâie de frig :
— Hei, n-aude nimeni, frate ?
Nu mă auziți când strig ?

— Te-aud ! răspunde Nicu :
— Asta este treaba mea !
Iepurașul te mănâncă,
Dacă iarna o fi grea !

BOB DE GRÂU

La haină, într-un buzunar,
Am un grăunte mititel,
Un bob de grâu din soiul rar,
Să-l am la masă Vornicel.

În grădiniță, știu eu, unde,
Am să sap adânc pământul,
Sub bulgări îl voi ascunde,
Să nu-l știe Frigul, Vântul.

Și-am să-l ud la rădăcină,
Zi de zi, să crească mare,

Spic înalt, verde-lumină,
Poate, pâine viitoare !

ÎN FAȚA CASEI

Sunt copii în fața casei,
Bat ei mingea, sar Șotron,
Dar pe stradă trec tramvaie
Și mașinile cordon...

Mingea sare jucăușă,
Pe alături de trotuar,
Claxonează toți șoferii,
Dar copiii n-au habar...

— Nu pe stradă-i loc de joacă,
Ci în parc, în vreun solar ;
Asta trebuie să știe
Bine, orice școlar !

O RUGĂMINTE TATII

... Mai știi șoricelul-jucărie,
Cel ce l-am scăpat în gem ?
I-am dat drumul prin bucătărie,
Unde un pisic trăsnit avem !

Zbârnâind, neînfricat, sălbatic,
S-a mai răsturnat fugind hai-hui,

Cu mârțanul după el zănat,ic,
Să mi-l prindă cu gheruța lui !

O farfurioară și-o oglindă,
Cioburi s-au făcut de-atâta joc ;
Pedepsit, motanul e prin tindă,
Iar Chi-Chiț e... nu știu în ce loc !

Supărat bunicul de-ntâmplare
L-a ascuns pesemne undeva ;
Azi nu mă mai duce la plimbare,
Nici în parc și nici la cinema !

PESTE LUME, PESTE ȚARĂ

Porumbel cu aripi albe,
Ochiul meu te prinde !
Peste lume, peste țară,
Du-te și te-ntoarce iară,
C-o crenguță verde !

Câte arme sunt pe lume,
Toate-n veci să tacă !
Și în pluguri mari se taie,
Un pământ fără' de războaie,
Toate să se facă !

Numai flori din zare-n zare
Și mulți pomi cu păsări care,
Vin c-o creangă verde !
Pâine și abecedare,

Ochiul să dezmierde !

CARPATINĂ VATRĂ

Carpatină vatră,
De suflete-aproape,
Cetate de piatră,
Cu vaduri de ape,
Ne ești adorată,
Icoană sub pleoape...

Aici — milenară —
Cu grâu și cu miere,
Bogată comoară,
Trăire și vrere —
Frumoasă ești țară,
Cu-n neam în putere...

Solidă zidire,
Visul și-armonia ;
În lume cinstire,
Purtând omenia,
Eternă — iubire —
Ne ești, România...

ȚARA MEA

Casă mândră, primitoare,

Țara mea cu oameni buni,
Cu copii cu ochi de muguri,
Are cuiburi cu lăstuni !

Țara mea e România !
Eu o îndrăgesc și-o cânt,
Că e cea mai minunată
Țară de pe-acest pământ !

ÎNSERARE

Vulpe roșie — înserarea —
A-nghițit întreagă zarea ;
Pe bolta întunecată,
Mii de stele se arată,

Și-ntre plopi, tăcută Lună,
Le adună, le adună,
Mari, mai mici, mai mărunțele.
Și-și pune la gât mărele...

SOARELE

Am să-l pun pe coală,
Rotund ca un ban.
Cu mulțimi de raze,
Încălzind un lan !

Și-o să crească grâul,
Mare pe colnic,
De la fiecare
Bob, câte un spic !

Roua de pe ierburi,
Scapără culori,
Mii de nestemate,
Strălucesc în zori...

O să crească grâul,
Mare pe colnic,
De la fiecare
Bob, câte un spic !

DOMNUL PIȚIGOI

La margine de pădure,
Colea, în zăvoi,
Tare-i amărât pe lume
Domnul Pițigoi.

Pricăjit, pe-un ram subțire,
Singurel și șui,
Tot se ceartă, dar cu cine
Oare, dumnealui ?

Că-n amiază, chiar și Vântul
Doarme sub un plop ;
Și-atunci cine îi îngână
Vorbele-n galop ?

.....

VITEJI NOI SUNTEM

Am strâns bulgări la perete,
Avem arcuri și săgeți,
Pândim de-a rândul un erete,
Mișel și foarte hrăpăreț !

Tiptil, deasupra de pădure,
Ades el vine până-aici,
Să fure !!! Da !!! Vine să fure !!!
Din curte pușorii mici !

Viteji cum suntem și-ochim bine,
Pândim, ascunși printre scaieți,
Arșice-l facem dacă vine,
Nu ne e teamă de ereți !

DOMNUL MURDĂRICI

Nu-l știți pe domnul Murdărici ?
Era, dihania, pe-aici !
Un mincinos, un măscărici,
Gros la șorici !

Uitându-se zbangiu, tembel,
Promite-ntruna fel de fel,
Civilizat să fie el
Și curățel !

Ținându-și sus rotundul rât,
Promite dumnealui și-atât ;
Intră-n noroaie până-n gât,
Numaidecât !

Acum se duce cătinel !
Poftim, mai joacă-te cu el !
M-am întinat și eu la fel,
Ca un purcel !

LA NUFĂRUL ALB DE PE LAC

La nufărul alb de pe lac,
Astă-seară cântă domnul Oac ;
A venit și Luna să-l asculte,
Iat-o-n plop cocoțată, în curte !

Dintr-un tei unde știi păsărele,
Triluri mici se aud și cu ele,
DO-MI-SOL pe sub flori de sulcină,
Ține hangul Cri-Cri în grădină !

.....

Au cântat bucuroși, au dansat,
Dar spre ziuă, obosiți, s-au culcat ;
Doamna Luna cu ai săi spiriduși,
Cine mai știe pe unde-or fi duși ?

.....

Mai poftiți pe la noi, mâine seară,
Va fi tot un concert de chitară,
Susținut de același brotac,
La nufărul de pe lac !

FULGERARE VERDE

Cu soarele prieten,
Lângă fași bărbați,
Pe sub curcubee,
Fruntea ți-o înalți.

Fulgerare verde,
Printre stânci de fier,
Ramul tău se pierde,
În albastrul cer.

Străjer dimineții,
Viteaz cavaler,
Străjuiești cetatea
Munților de fier.

Și, târziu, în seară,
Stelele lucind,
Le păzești — comoară —
Toate de argint...

MARE MECI, MARE

Mare meci în bătătură,
(Stadionul nostru mic ;)
Au venit ca să ne vadă,
Șapte rațe și-un pitic !

Domnul Donald e arbitru :
— Mac-mac-mac ! iar : — Mac-mac-mac !
Când la dreapta, când la stânga :
— Zău că nu știu ce să fac !

Trag la poarta lui Ionuț,
Apără, trage și el,
Peste gard la nenea Trică,
Unde latră un cățel !

Tanti Oana ne dă mingea,
Șut, la poartă, frate-meu !
Însă nici un gol nu pică,
Că mă apăr ca un leu !

Dar mi s-a făcut o foame...
Că aș fi mâncat, socot
Și un zmeu cât e de mare,
Cu-al său buzdugan cu tot !

Tăbărâm pe-un colț de pâine ;
Timpul a zburat în vânt !
Scorul ? Două oale sparte
Și-o ulcică de pământ !

O GĂRGĂRIȚĂ

Vino să vezi o gărgăriță,
Se odihnește pe un spic ;
Prinde-o ușor, scumpă fetiță,
În pumnișorul tău cel mic !

Să n-o omori, deschisă mâna
O lași, să zboare unde-o vrea,
Căci azi, ca în povești, ești zâna,
Cu ochii mari de peruzea !

Cu glas de clopoțel în vară,
Cântă-i un cântec, draga mea,
S-o vezi cum pleacă-apoi, ușoară,
Spre-o floare roșie ca ea !

Aproape ?
Departe ?
Zboară,
Gărgăriță !
În povești,
În carte,
Joacă-te,
Fetiță !

RÂNDUNEL

A plecat, ieri dimineață,
Dragul nostru Rândunel ;
Eu credeam că-i dus la piață,

După must, ori strugurel ?!

Pe sub streășina-i aleasă,
Gol e cuibul ! Nu e ! Nu-i !
S-o fi rătăcit de casă ?
Unde-i oare dumnealui ?

Vântul vine cu-o scrisoare,
(Frunză galbenă de prun :)
Rândunel îmi scrie oare ?
Mult aş da să ştiu să spun !

TREC SĂNIILE

Pe drumul cu zăpadă, larg,
Trec săniile vântului ;
Lungi în barba pământului,
Țurțuri de gheață se sparg...

Acum, către marginea serii,
Să treacă sănii și-o mie ;
Fata a scris pe-o hârtie,
Un cântec al primăverii :

— C-u-c-u ! Cu-cu !

VENIȚI CU NOI !

Nu bate vânt și nu e ger,
Ninge domol până la cer,
Trec să o iau pe Lenuș,
La săniuș !... La săniuș...

Prin fulgii de zăpadă moi,
Veniți cu noi ! Veniți cu noi !
Am, azi, o poftă să mă joc
Și nu mai stau o clipă-n loc !

Răsună clopoței de fier,
Ninge domol, până la cer ;
Grăbindu-mă îmi iau acuș
Fular, căciulă și mănuși !

Nu bate vânt și nu e ger,
Ninge domol până la cer,
Prin fulgii de zăpadă roi,
Veniți cu noi ! Veniți cu noi !

ÎNTR-UN JOC DE OGLINZI

— Am intrat într-un joc de oglinzi !
În prima sunt gras, vai, sunt turtit !
Prins de-un Spân între două grinzi,
Luat în răs și de toți, umilit !

În alta, arăt ca și un lungan,
(Parcă-aș fi plop căznit de vânt ;)

O mulțime de liliputani,
M-au doborât, m-au legat la pământ !

Doamne, aici râd cu o gură,
Largă-strâmbă, sunt un căpcăun,
Gata să înghit fără' de măsură,
Cămări cu dulcețuri și magiun !

Dincolo, am picioare groase,
(Doi butuci dintr-un pom tăiat ;)
Am ochi blubucați și mâini păroase,
Ca un slut, pe un scaun așezat.

.....
Doar oglinzi mincinoase, oglinzi...
Intri în ele și Comic te vezi !

.....
Hai la râu, în val să te cuprinzi,
Cum te știi, frumuel, cu ochi verzi.

BLĂNIȚĂ RUGINIE

Țup-Țup, blăniță ruginie,
Nu-i somnoros cum e Mor-Mor ;
E cel dintâi la geografie
Și cel mai iute de picior !

El știe, unde, straturi-straturi,
Sunt morcovi dulci, e păstrânac,
Ori varză albă să te sature,
Măcriș, sparanghel și spanac !

Cu luare-aminte dealul suie,

Apoi, coboară, rostogol,
Când Vulpea îl aleargă şuie,
Să-i ia permisul la control !

PASĂREA SOARELUI

Te urci, în zbor, cântând spre soare,
Bulgăre-azvârlit-mărunt, mărunt...
Peste grânele unduitoare,
Trilurile, rugăciune sunt...

Sus, mai sus, sub cerul de cicoare,
Lauzi tot acest pământ străvechi ;
Şi cu viaţa lui nepieritoare,
Zborurile tale sunt perechi...

PE UN MAL ÎNALT DE LAC

Pe un mal înalt de lac,
Cântă gureşul brotac ;
(Cântăreţ pentr-un pitac :)
— Oac-oac-oac-oac !
Oac-oac-oac !

Dar prin ierburi vezi de pluş,
Parcă vine-un zmeu târâş :
— Cine-i ? Vântul ! Pâş-pâş-pâş !
— Vai ce spaimă-am tras acuş !

Pusă lin de-o zână-n lac,
Luna-i rumenit colac ;
Sar îndată și-l înșfac !
— Bâldâbâc ! — Ce prostănac !

—Oac-oac-oac-oac !
Oac-oac-oac !

ȚI-A LUAT PEGAS TĂTICUL ?

Ți-a luat Pegas tăticol ?!
Ușor zboară ca pe roți !
Și-au venit ca să ți-l vadă,
Prietenii buni, copiii toți !

Bucuros, la fiecare
Să-l încerce-l dai curând,
Pân' la colț, atât, desigur,
Pedalează ei pe rând !

Uite, doi pe bicicletă
Vor să urce, să nu-i lași !
Nu e voie, accidentul,
Îi așteaptă la doi pași !

Au să-ți strice și Pegasul,
Și alți bani de unde ? Nics !
Și-ai să vezi copiii prietenii,
La spital, vârați în ghips !

DOLOFANII

Prin ierburi-nalte se trântesc grămadă,
Tot dau o minge-albastră rostogol,
Se mușcă de-o ureche, ori de-o coadă,
Se-aleargă cât e locul pe podmol.

Tot latră pe la uși, nu mi se lasă,
Cheamă și plâng, cum știu în legea lor,
Dar astăzi nimeni nu este acasă,
Cu toții sunt plecați în mare zor...

În curte, rămași singuri, dolofanii,
Au strâns încălțăminte la un loc
Și acum dorm, îi apără castanii,
De soarele ce arde ca un foc...

S-A ÎMPODOBIT SALCÂMUL

Ca un școlar cuminte,
În strai de sărbătoare,
S-a-mpodobit salcâmul
Cu grei ciorchini de floare...

O lume de albine,
Prin crengile lui zboară,
Cară polen și miere,
Din zori până în seară...

În aer sunt miresme

Și curtea încă-i plină,
De cântul primăverii.
De-a soarelui lumină...

Ah, poți să juri, văzându-l,
Pe trunchiul său subțire,
Că-i gata să rostească,
Un legământ-iubire,

Cum îl rostesc copiii,
Pe pragul înserării,
În tabăra de vară,
Lângă drapelul țării.

PĂCALĂ

Cară melcul în spinare,
Printre tufe de răchită,
Casa lui cu trei etaje,
(cochilie răsucită !...)

— Uite-l pe Păcală, vere !
Strigă Oana, dând de veste :
Ăsta duce-un bloc în spate,
Nu ca melcul din poveste !

Cătinel la drum, prin iarbă ;
— Doar cu două roți montate,
Ar ajunge la pădure,
Într-un ceas și jumătate !

VINE MOȘ CRĂCIUN

Flori mărunte,
Albealbe,
Mă ning, mă ning,
În palme le-adun ;
Argint și bronz :
— Cling-cling !
Cling-cling !
Vine, Moș Crăciun !

Săni, săni,
Mici clopoței,
Se sting, se sting,
Spre un an mai bun ;
Bronz și argint :
— Cling-cling !
Cling-cling !
Vine, Moș Crăciun !

RUGĂCIUNE

Să mă rog nu știu prea bine
Și-am glăscior de zurbagiu :
— Doamne, ai grijă de mine
Și ferește-mă de rău !

Dă-le, Doamne, sănătate,
Putere și ajutor,

Părinților cât se poate,
Truda lor să aibă spor !

Dă-mi și mie-un strop din toate,
Să-nfloresc ca un boboc,
Cu petalele curate !
Și, să nu rămân bondoc !

LA REVEDERE !

La revedere, dragi prieteni,
Gigel și Sanda și Andrei ;
Lăstunii au plecat cu vara
Și fluturii s-au dus cu ei !

E frig și e urât, tot plouă :
— Pic-pic-pic-pic ! Pic-pic-pic !
De dor voi desena o floare
Și mi-oi ciopli un fluier mic !

Să cânt cu el de primăvară,
Să curgă apele șuvoi
Și iar să vină trandafirii,
Cu toți lăstunii înapoi !

CUPRINS

Are tata un băiat
Ionuț
Dormi
Pe călușei
Curcubeul
De-a trenul
Cireșul
De la etajul opt
Ca în poveste
Primăvara
Cu cei mai buni vecini ai mei
Rița-Veverița
Râma
La cireș
Pui de brad
La fereastră cu mușcate
Am să fiu școlar
Dunăre cu plai de soare
Tufănică
Lângă apa Oltului
Spre sute de dumbrăvi
La Olt
Ceasul
Libelula
Mărțișor
Huța ! Huța !
În grădină
Mama
Să zidesc, vreau!
Două viorele
Zâna ierburilor
De dor, un gând

La mare
În ghetele tatii
Bauu!
La vie
Hărniciuța
Cocoșul
Ca la circ
Sus la munte, într-o seară
Fluturele
Cercei de floare
Marinari
Cireșile
Albinuța
Fulg de nea
Poveste cu Tom și Jerry
Când dor îmi este de bunici
O păsărică
Nenea Gică
Varza
Bob de grâu
În fața casei
O rugămintă tatii
Peste lume, peste țară
Carpatină vatră
Țara mea
Înserare
Soarele
Domnul pițigoi
Viteji noi suntem
Domnul murdărici
La nufărul alb de pe lac
Fulgerare verde
Mare meci, mare
O gărgăriță
Rândunel

Trec săniile

Veniți cu noi !

Într-un joc de oglinzi

Blăniță ruginie

Pasărea soarelui

Pe un mal înalt de lac

Ți-a luat Pegas tăticol?

Dolofanii

S-a împotmolit salcâmul

Păcală

Vine Moș Crăciun

Rugăciune

La revedere!